

37. Goddag, min sköna flicka

1. Goddag, min sköna flicka, vad har du i ditt sinn?
Varför är du bedrövad, har du mist vännen din?
Att sätta lit till gossar, det inte lönar sig,
säg, vill du bli min lilla vän, så vill jag äkta dig
2. Hav tack, min gunstig herre, jag har en vän så blid,
som haver varit borta sju år, ja långt från mig
På honom vill jag vänta ännu i sju år till,
om han igen skall komma, om han finns mera till
3. Att vänta uppå honom det lönar icke sig,
ty han är redan döder, som jag försäkrar dig
Ja, han är redan döder och lagd i grav så våt,
han vilar på sjöbottnen långt under böljan blå
4. Och är han redan döder, som du försäkrar mig,
så vill jag därpå svärja jag aldrig gifter mig
Om han igen skull' komma ifrån sin resa än,
då vore jag förlorad, som var hans enda vän
5. Hav tack, min sköna flicka, för trogen visst du är
Nu har jag dig proberat, att du mig håller kär,
nu är jag igenkommen ifrån min resa lång,
vårt bröllop det skall firas med spel och dans och sång
6. Är du den vännen såte, som jag har hållit kär,
så visa mig det tecken, som därom vittne bär
Sju år har dig förändrat, det vet jag visserlig,
kanske du är en skalk och vill förföra mig
7. Så drog han vackert handsken utav de fingrar små
och visade gullringen, som därom vittne bar
Då hon den fick beskåda, blev hon så hjärtligt glad,
så att den sköna flickan föll ner och svimma' av
8. Så tog han vackra tärnan i famnen upp till sig
O, älskade Karolina, en kyss skall väcka dig
Hon vaknar ur sin svimnad, stor glädje blev nu av
och nya tusen kyssar de sen varandra gav